

## U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, rozhodl ve složení: předseda JUDr. Karel Hasch a soudci JUDr. Marie Žiškova, JUDr. Roman Fiala, JUDr. Michal Mazanec, JUDr. Petr Příhoda a JUDr. Josef Rakovský o návrhu **Okresního soudu v Přerově**, se sídlem v Přerově, Smetanova ulice č. 2 na rozhodnutí sporu o pravomoc mezi tímto soudem a **Krajským soudem v Ostravě**, se sídlem v Ostravě, Havlíčkovu nábř. č. 36, za účasti žalobce **TeliaSonera International Carrier Czech Republic, a. s.**, se sídlem v Praze 3, centrum NAGANO IV, K červenému dvoru 25a, PSČ 130 00, IČ 26207842, zastoupeného Mgr. Zbyškem Jarošem, advokátem se sídlem v Praze 4, Zelený pruh 95/97, PSČ 140 00, a žalovaného **Krajského úřadu Olomouckého kraje**, se sídlem v Olomouci, Jeremenkova 40a, PSČ 779 11, ve věci vedené u Okresního soudu v Přerově, pod sp. zn. 12 C 103/2004, o zřízení věcného břemene,

### t a k t o :

**P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci žaloby proti rozhodnutí bývalého Okresního úřadu v Přerově ze dne 7. listopadu 2002, čj. RR-808/1087/02, o zřízení věcného břemene, **j e** soud v občanském soudním řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným zvláštnímu senátu dne 27. března 2007 navrhl Okresní soud v Přerově, aby zvláštní senát rozhodl ve sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. b) zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, který vznikl mezi ním a senátem správního soudnictví Krajského soudu v Ostravě, ve věci žaloby proti rozhodnutí Okresního úřadu v Přerově, referátu regionálního rozvoje, ze dne 7. 11. 2002, čj. RR-808/1087/02, kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hranice, stavebního úřadu, ze dne 19. 8. 2002, čj. SÚ-4787/2002/PER-27396, o zřízení věcného břemene.

Ze spisu vyplynuly tyto skutečnosti:

Rozhodnutím bývalého Okresního úřadu Přerov, referátu regionálního rozvoje, jehož právním nástupcem je Krajský úřad Olomouckého kraje (dále jen správní orgán), ze dne 7. 11. 2002, čj. RR-808/1087/02, bylo potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Hranice, stavebního řádu, ze dne 19. 8. 2002, čj. SÚ-4787/2002-PER-27396, kterým byl zamítnut návrh žalobce na vydání rozhodnutí o zřízení věcného břemene k nemovitostem

v rozhodnutí označených, pro umístění a provozování podzemního vedení telekomunikační sítě.

Žalobce napadl rozhodnutí odvolacího správního orgánu žalobou ve správním soudnictví, o níž rozhodl Krajský soud v Ostravě, který spojil ke společnému projednání a řízení označenou věc s dalšími věcmi, vedenými u téhož soudu proti rozhodnutím správního orgánu uvedeného v záhlaví jeho usnesení čj. 22 Ca 531/2002 – 21, ze dne 12. 2. 2004 tak, že tímto usnesením žaloby ve všech věcech odmítl podle § 46 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), neboť rozhodování o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemeni ke stavbě na cizím pozemku je rozhodováním o vlastnickém vztahu v otázce upravené občanským zákoníkem. Zároveň poučil žalobce o tom, že ve lhůtě jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat žalobu v téže věci podle části páté o. s. ř. k Okresnímu soudu v Přerově a taktéž kasační stížnost proti tomuto usnesení ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Žalobce poté podal u Okresního soudu v Přerově příslušnou žalobu, kterou se domáhal zřízení věcného břemene v rozsahu a způsobem v návrhu blíže označeným. Okresní soud v Přerově usnesením ze dne 31. října 2005, čj. 12 C 103/2004 – 42, řízení zastavil podle ustanovení § 104 odst. 1 věty první ve spojení s § 245 občanského soudního řádu (dále jen o. s. ř.) s odůvodněním, že žalovaná A. Č. neměla v době zahájení řízení způsobilost být účastníkem řízení. K odvolání žalobce Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci usnesením ze dne 16. 3. 2006, čj. 12 Co 188/2006 – 53, usnesení okresního soudu potvrdil. Žalobce poté podal dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky, který usnesením ze dne 3. ledna 2007, čj. 30 Cdo 2861/2006 – 71, předchozí usnesení soudu prvního i druhého stupně zrušil a věc vrátil Okresnímu soudu v Přerově k dalšímu řízení. V odůvodnění svého usnesení zavázal soud prvního stupně k postupu podle § 104c odst. 2 o. s. ř.

Okresní soud v Přerově tak učinil dne 27. března 2007 podáním v úvodu zmíněného návrhu, kterým popírá svou pravomoc vydat rozhodnutí v této věci. S ohledem na odůvodnění usnesení Nejvyššího soudu ČR ze dne 3. ledna 2007 a dále judikaturu Nejvyššího správního soudu má soud za to, že rozhodnutí stavebního úřadu o zřízení věcného břemene není rozhodnutím správního orgánu v soukromoprávní věci a že rozhodnout o této věci přísluší soudu ve správním soudnictví. Navrhl proto, aby zvláštní senát zrušil usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 12. 2. 2004, čj. 22 Ca 531/2002 – 21.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi obecným soudem a soudem ve správním soudnictví se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle dosavadní rozhodovací praxe zvláštního senátu rozhodnutí o vyvlastnění nemovitostí nebylo posuzováno jako rozhodnutí ve věci vyplývající ze soukromoprávních vztahů ve smyslu § 7 o. s. ř.; z toho vyplynul závěr, že rozhodnout o takové věci přísluší

soudu ve správním soudnictví (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 5. května 2005, čj. Konf 81/2004 – 12, uveřejněné jako č. 448/2005 ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu).

Dne 1. ledna 2007 však nabyl účinnosti zákon č. 184/2006 Sb., o odnětí nebo omezení vlastnického práva k pozemku nebo ke stavbě (zákon o vyvlastnění), upravující podmínky odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě a přechod vlastnického práva nebo nabytí práva odpovídajícího věcnému břemenu k tomuto pozemku nebo stavbě pro dosažení účelu vyvlastnění stanoveného zvláštním zákonem, poskytnutí náhrady za odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě, jakož i zrušení odnětí nebo omezení vlastnického práva nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu k pozemku nebo ke stavbě a navrácení těchto práv jejich dosavadnímu nositeli /§ 1 odst. 1 písm. a), b), c) cit. zákona/.

Část sedmá zákona o vyvlastnění pak upravuje projednání vyvlastnění v řízení před soudem v ustanovení § 28 odst. 1 tak, že k řízení ve věci vyvlastnění, která má být projednána v občanském soudním řízení – s poznámkou, že jde o § 244 až 250l o. s. ř. – je v prvním stupni příslušný krajský soud. Tato úprava – jakkoli v rozporu s převažujícím názorem na veřejnoprávní charakter expropriačního aktu – tedy výslovně svěřuje projednání vyvlastnění řízení před soudem v občanském soudním řízení podle části páté o. s. ř., upravující řízení ve věcech, o nichž bylo rozhodnuto jiným orgánem, v ustanovením § 244 až § 250l.

V části osmé zákona o vyvlastnění, obsahující společná, přechodná a závěrečná ustanovení, předepisuje ustanovení § 30, že nestanoví-li tento zákon jinak, postupuje se v občanském soudním řízení ve věcech vyvlastnění podle občanského soudního řádu. Jinou úpravu v tomto ohledu zákon neobsahuje; to znamená, že počínaje dnem 1. 1. 2007 náleží rozhodování v těchto věcech soudům v občanském soudním řízení bez ohledu na to, že sám vyvlastňovací akt byl vydán před tímto datem.

Z uvedeného plyne, že ve věcech vyvlastnění se v soudním řízení od uvedeného data postupuje podle občanského soudního řádu v občanském soudním řízení. Zvláštní senát, který rozhoduje podle aktuálního právního stavu, proto vyslovil, že rozhodnout ve věci přísluší soudu v občanském soudním řízení.

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány /§ 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s./ i soudy. Okresní soud v Přerově proto postoupí věc k dalšímu řízení krajskému soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. října 2008

JUDr. Karel Hasch  
předseda zvláštního senátu